

## **DE 7 WERKEN VAN BARMHARTIGHEID - De vreemdelingen herbergen**

### **Bijlage 8: Vreemdelingen buiten**

#### ***Vreemdelingen buiten***

Eens, daags voor Kerstmis, is het dan toch gebeurd. Het was 's avonds laat. Drie mannen staken het marktplein over. Bij de kerk hielden ze halt en spotten op de deur: 'Eigen volk eerst!' En op de muur: 'Vreemdelingen eruit!' Er vlogen stenen door de ramen van de Turkse winkel en in de brievenbus van het Chinese restaurant ontplofte een brandbom. Er heerste een akelige rust, toen de drie mannen verdwenen waren. De gordijnen van de omringende huizen werden dichtgeschoven. Niemand had iets gezien...

'Kom op, het is genoeg geweest. We zijn weg!'

'Waar wil je dan wel naartoe? Waar denk je dat we in dat zuidelijke land nog terechtkunnen?'

'Maar daar in het zuiden is toch onze thuis? Hier wordt het alle dagen erger! Wij doen gewoon wat op de muur staat: vreemdelingen eruit!'

En werkelijk, midden in de nacht komt er beweging in de kleine stad. De deuren van de winkels zwaaien open. Eerst komen de pakjes cacao naar buiten, dan de chocolade en de bonbons in kerstverpakking. Ze willen naar Ghana en West-Afrika, want daar horen ze thuis.

Dan volgt de koffie, de lievelingsdrank van het Vlaamse volk, met dozen tegelijk. Oeganda, Kenya, Colombia en Guatemala zijn hun heimat. Ook de ananas en de bananen kruipen uit hun kisten, evenals de druiven en aardbeien uit Zuid-Afrika. Bijna alle kerstlekkernijen zijn hun biezen aan het pakken. Appels, peren, kiwi's, passievruchten: allemaal maken ze aanstalten op te stappen. De peperkoeken en saucijzenbroodjes twijfelen: ze mogen dan wel gemaakt zijn met Vlaams meel, maar krijgen hun smaak en specerijen uit Indië: kruidnagel, kaneel en peper. Een late Sinterklaas van speculaas krijgt tranen in de ogen. Hij is pas een échte halfbloed. Voorouders bij de oude Germanen, een Turkse voorvader uit Myra en verwant met de kerstman, de Amerikaanse Santa Claus. Voor hem is het echt heel erg! Maar ook hij gaat, al weet hij – begrijpelijk genoeg – nog niet waarheen.

De volgende dag raakt het verkeer lelijk in de knoop. Studio Brussel moet alle programma's schrappen om alleen nog maar verkeersberichten door te geven. Lange files Japanse auto's, volgestouwd met allerlei audio-visuele apparatuur, begeven zich naar het oosten. De E19, de A12, de Kennedytunnel: alle wegen komen potdicht te zitten. Voetgangers in de straten van de grote steden worden gehinderd door de olie en benzine uit de benzinestations: ze vormen beken en vloeien terug naar Saoedi-Arabië en Koeweit. De vluchtleiding in de verkeerstoren van Zaventem is ten einde raad. De radarschermen zijn niet meer te ontcijferen: alle kalkoenen en kerstganzen vliegen terug naar Engeland en Polen, gevolgd door de oosterse tapijten die terug naar Teheran willen.

Maar de regering waakte. Dit keer was er een landelijk opgesteld rampenplan. Er zou benzine gehaald worden uit compost, hout, dode varkens, koeien, tarwe, aardappelen, frieten, groenten,

keukenafval, kijk- en luistergeld, spaarcenten; kortom: uit alles. Het mocht echter niet baten. Alle auto's vielen uit elkaar. Alles wat uit aluminium vervaardigd was, trok terug naar Rusland, het koper naar Zimbabwe, het ijzer naar Brazilië, de rubberen onderdelen naar Congo. Bovendien nam het buitenlandse asfalt de wijk naar waar het vandaan kwam.

Na drie dagen was de Uittocht voltrokken. Net op tijd voor Kerstmis. Niets dat aan vreemdelingen herinnerde, was nog in het land aanwezig. Eigenlijk was er niet veel meer in het land aanwezig! Behalve dan de kerstbomen van eigen bomen, en wat appels en noten. Wel gezond, zeker weten, maar een beetje weinig en niet al te feestelijk. De mensen zongen stiekem 'Stille nacht, heilige nacht', want eigenlijk is dat een Oostenrijks liedje.

Alleen één vreemd stel bleef: Maria, Jozef en hun zoontje Jezus. Uitgerekend drie joden. 'Wij blijven', zei Maria, 'want als wij ook nog weggaan, wie zal er dan de weg nog terug kunnen wijzen?'

*De originele Duitse tekst van dit sprookje, geschreven door Helmut Wöllenstein, verscheen in Katechetische Blätter (1993) onder de titel 'Märchen vom Auszug alles Ausländer'. Het sprookje werd voor Vlaanderen vertaald en bewerkt door Nest Van Loo.*